

De cele mai multe ori, când face asta, îl trezește pe Toni.
Băiatul îl scoate pe domnul Hop-Hop din cușcă, îl ia în brațe
și se întinde cu el pe covor. Iar dimineața, când tatăl lui Toni
intră în dormitor ca să-l trezească, își găsește fiul ghemuit
lângă pat, dormind. Împreună cu domnul Hop-Hop.

Fără să știe că domnul Hop-Hop nu este un
domn de-adevăratelea. Domnul Hop-Hop
este un iepure. Un iepure foarte bătrân.
Un adevărat iepure-bunic, asta este
domnul Hop-Hop.

Uneori, Toni nu-i povestește nimic domnului Hop-Hop.
În schimb, ies în grădina din spatele casei pentru
a face activitatea lor preferată: întrecerea de sărituri.
Mai demult, domnul Hop-Hop câștiga adesea întrecerea.
Însă acum Toni câștigă aproape de fiecare dată.

Pentru Toni, lucrurile ar fi putut foarte bine să rămână
așa. Și pentru domnul Hop-Hop, la fel, desigur. Dar așa
se întâmplă în viață: aproape nimic nu rămâne la fel.
Majoritatea lucrurilor se schimbă. Ca în această noapte.

Însă acum domnul Hop-Hop face ceva ce n-a mai făcut niciodată înainte. Îi răspunde:

– Toni, cred că eu dorm deja.

Toni nu mai înțelege nimic. Se uită uimit la cușcă. Adevărul este că domnul Hop-Hop este încă întins în fân. Dar în același timp se află în brațele lui Toni și îl privește.

- Toni, cred că astă-seară vreau să învăț să zbor.
- Mda, am văzut asta. Dar de ce?
- Hm, poate pentru că acum am vârsta potrivită ca să o fac?
- Adică, așa cum ai ajuns la vârsta potrivită ca să vorbești?
- Da... chiar așa.

Toni rămâne pe gânduri.

- Ei bine, ar fi trebuit să începi mai devreme. Atunci ai fi putut să-mi povestești și tu ceva.
- Oh, nu, întotdeauna mi-a făcut plăcere să te ascult.
- Și unde vrei să zbori?
- Bună întrebare, Toni. Sincer, încă nu știu. Dar cred că într-un loc foarte frumos.

